

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, pred samosudkyňou JUDr. Erikou Čanádyovou, v právnej veci navrhovateľa P. G. D. XX-XX, XXXX S.-M., Rakúsko, v zastúpení právnym zástupcom JUDr. R. S., advokátom D. X, B. proti odporcovi F. spol. s r.o., so sídlom D. S., XXXX/X, IČO: XX XXX XXX, Slovenská republika, v zastúpení právnym zástupcom JUDr. M. B., advokátom so sídlom P. XXX, v konaní o zaplatenie 12 468,36 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi na účet JUDr. M. B., advokáta so sídlom P. XXX trovy vo výške 58 330,- Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným 13. 6. 2002 na Okresný súd v Žiline domáhal na odporcovi zaplatenia istiny 12 468,36 EUR s 20 % úrokom z omeškania zo sumy 6 249,52 EUR odo dňa 31. 8. 2001 do zaplatenia a zo sumy 6 218,84 EUR odo dňa 1. 9. 2001 do zaplatenia, uhradiť trovy konania. Žalovanú istinu si uplatnil titulom ceny za tovar, a to PP práškový granulát modixen orientation, HDPE prach, vlákna prírodné a PP prášok prírodný, suchý, hrubozrný, ktorého cenu účtoval navrhovateľ odporcovi faktúrami 40108033

a 40108044 zo dňa 30. 8. 2001 a 31.8. 2001 v celkovej výške uvedených faktúr 12 468,36 EUR a ktorú odporca napriek výzvam nezaplatil.

Okresný súd v Žiline titulom vecnej príslušnosti postúpil vec na konanie tunajšiemu súdu.

Po podaní návrhu navrhovateľ zobral návrh čo do zaplatenia 20 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 249,52 EUR od 31. 8. 2001 do 29. 9. 2001, 20 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 218,84 EUR od 1. 9. 2001 do 29. 9. 2001, 7 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 249,52 EUR od 30. 9. 2001 až do zaplatenia a 7 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 218,84 EUR od 1. októbra 2001 až do zaplatenia späť a v tejto časti súd uznesením 22 Cbm 1/02-93 zo dňa 6. 5. 2003 zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11. 11. 2003.

Na základe čiastočného späťvzatia návrhu tunajší súd uznesením 22 Cbm 1/02-99 zo dňa 31. 10. 2000 konanie čo do zaplatenia 10 % ročného úroku z omeškania z istiny 6 249,52 EUR od 30. 9. 2001 až do zaplatenia, 10 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 218,84 EUR od 1. 10. 2001 až do zaplatenia zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. 12. 2003.

Predmetom konania ostal nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny 12 468,46 EUR s 3 % úrokom z omeškania zo sumy 6 249,52 EUR od 30. 9. 2001 až do zaplatenia a zo sumy 6 218,84 EUR od 1. 10. 2001 až do zaplatenia.

Odporca žiadal návrh zamietnuť, pretože z obsahu žaloby a pripojených dôkazov nie je preukázaný vznik záväzkového vzťahu a plnenie na základe záväzkového vzťahu. Ďalej tvrdil, že predmetnými faktúrami nebol zo strany navrhovateľa odporcovi dodaný žiadny tovar, ani odporca žiadny tovar, ktorý je špecifikovaný v predmetných faktúrach čo do množstva a druhu neprevzali.

Súd vykonal dokazovanie oboznamovaním sa obsahom spisu, listinnými dôkazmi v spise, svedeckou výpoveďou K. M., svedeckou výpoveďou T. S. a zistil tento skutkový stav.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia žalovanej istiny 12 468,36 EUR titulom nezaplatenej ceny za dodaný tovar, ktorého cena bola fakturovaná faktúrou č.40108033 z 30. 8. 2000 a faktúrou č.40108044 z 31. 8. 2001. Navrhovateľ v žalobe skutkovým vymedzením nešpecifikoval, akým spôsobom došlo k dojednaniu podstatných náležitostí kúpnej zmluvy, a teda akým spôsobom účastníci založili záväzkový vzťah, ktorého, ako tvrdil navrhovateľ, dôsledkom bolo plnenie, dodanie tovaru špecifikovaného v predmetných faktúrach a následne účtovanie dohodnutej ceny tovaru v predmetných faktúrach. Ako listinné dôkazy navrhovateľ k žalobe a v konaní predložil neoverené fotokópie faktúry navrhovateľa č.40108044 z 31. 8. 2001 a faktúry č.40108033 z 30. 8. 2001, vystavené na sumu 6 218,84 EUR a na sumu 6 249,52 EUR, čl.10 a 12 spisu. Z obsahu predložených listinných dôkazov súd mal preukázané, že predmetnými faktúrami odporcovi bola účtovaná cena za PP Pulver, natur trocken, grob v rozsahu 12 730 kg v cene EUR 0,43 za kg a tovar HOPE Staub, Fäden, natur v rozsahu 1 790 kg netto v hodnote za kg 0,36 EUR čo sa týka tovaru špecifikovaného vo faktúre č.40108044 z 31. 8. 2001 a čo sa týka faktúry č.40108033 z 30. 8. 2001 je tu účtovaný tovar PP práškový granulát modixen orientation v rozsahu 14 380 kg netto pri jednotkovej cene za kg 0,43 EUR.

V predmetných faktúrach je uvedený spôsob platby predmetných faktúr 30 dní po obdržaní faktúry netto.

Navrhovateľ v konaní, ďalšie listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik záväzkového vzťahu a plnenie (dodacie listy o dodaní predmetného tovaru) nepredložil. Z obsahu predložených faktúr súd nemal preukázané, že na faktúrach by bolo zrejmé kedy a či vôbec boli predmetné faktúry odporcovi doručené, ani z obsahu predmetných faktúr nevyplýva potvrdenie prevzatia tovaru, ktorý je špecifikovaný na predmetných faktúrach priamo odporcom.

Z výsluchu svedka K. M. na pojednávaní 23. 6. 2003, čl.80 spisu súd zistil, že uvedený svedok v roku 2001 pracoval pre navrhovateľa ako riaditeľ exportu a bol zodpovedný za export. Tvrdil, že v priebehu dvoch rokov odporca vždy telefonicky si objednával u navrhovateľa žiadaný tovar, pričom uviedol, že následne sa odporca fyzicky dostavil vlastnými autami do S. k navrhovateľovi, prezeral si tovar a tento tovar si aj fyzicky naložil. Svedok tvrdil, že v prípade tovaru, ktorý je predmetom tohto sporu, došlo rovnakým spôsobom k telefonickému objednaní tohto tovaru. Svedok uviedol, že predmetná účtovaná kúpna cena mala splatnosť 30 dní. Svedok potvrdil, že aj v prípade predmetných faktúr, ktoré sú predmetom tohto konania, sa zástupcovia odporcu fyzicky dostavili do S. k navrhovateľovi, prezreli si predmetný tovar, naložili si ho na vlastné autá. Svedok tvrdil, že pri ohliadke tovaru a jeho nakladaní bol prítomný osobne. Ďalej tvrdil, že tam boli prítomní zástupcovia odporcu, a to pán S. a pán K. a prokurista firmy P., pán R.. Svedok uviedol, že súčasne s naložením tovaru bola už pripravená a vystavená faktúra navrhovateľa a tá bola priamo pri nakládke doručená prítomným zástupcom odporcu, ktorí si ju aj fyzicky prevzali. Svedok uviedol, že splatnosť kúpnej ceny bola 30 dní odo dňa fyzického naloženia, a teda aj dodania tovaru. Svedok uviedol, že pri nakladaní tovaru neboli zistené žiadne vady tovaru a tieto vady nezistil ani odporca. Svedok ďalej uviedol, že potom, čo odporca nezaplatil v lehote splatnosti predmetné faktúry, komunikoval s pánom S. ako zástupcom odporcu, ktorý mu následne uviedol, že predmetný tovar bude reklamovať, nakoľko tento tovar sa nedá spracovať. Svedok uviedol, že navrhovateľ túto reklamáciu odporcu neakceptoval, tvrdil, že tovar bol dodaný riadne, pričom odporca bol vyzvaný, aby tento tovar vrátil. Odporca uviedol, že nemôže vrátiť tento tovar, lebo ho odoslal ďalšiemu subjektu, ďalšiemu odberateľovi odporcu do U. a tento transport z U. do R. by bol drahý. Svedok potvrdil, že iba predmetné dve faktúry, ktoré sú predmetom tohto konania, neboli zo strany odporcu zaplatené, i keď obchodné vzťahy, ktoré opísal svedok, prebiehali medzi účastníkmi cca 2 roky. Svedok uviedol, že predmetné faktúry boli vystavené v rovnaký deň ako si fyzicky aj odporca tovar prevzal a sám zabezpečenou dopravou ho fyzicky odviezol.

V konaní bol vypočutý ako svedok T. S., ktorý ako vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu v Žiline, čl.48 spisu, bol v čase od 19. 7. 1999 do 24. 3. 2003 spoločníkom odporcu a v rovnakom časovom období aj konateľom odporcu, pričom ako vyplýva zo zápisu v obchodnom registri, bol oprávnený samostatne konať za obchodnú spoločnosť F. s.r.o. Vypočutý svedok T. S. na pojednávaní dňa 29. 3. 2004 uviedol, že obchodné vzťahy medzi účastníkmi konania prebiehali aj pred rokom 2001, pričom systém obchodovania bol taký, že odporca telefonicky sa spojil so zástupcami navrhovateľa, najčastejšie s pánom K., pánom R. a P. a vzniesol požiadavku na navrhovateľa na kúpu konkrétneho tovaru, resp. už priamo uvedené osoby, pokiaľ predávali nejaký konkrétny, pre odporcu zaujímavý výrobok, telefonicky oslovili odporcu, jeho konateľov, buď jeho osobne, alebo pána K. a ponúkli predaj konkrétneho tovaru, pričom tieto osoby zabezpečili aj predloženie vzoriek tovaru, ktoré doniesli buď do P. r. alebo na územie S. r.. Na základe toho

si odporca prezrel predmetné vzorky a podľa situácie objednal, resp. si telefonicky neobjednal konkrétny tovar v konkrétnom množstve u navrhovateľa. Svedok potvrdil, že obchodné kontrakty s navrhovateľom prebiehali tak, že po telefonickom objednaní konkrétneho tovaru a jeho množstva obdržal odporca zo strany navrhovateľa tzv. profaktúry (predfaktúry), kde boli uvedené údaje o predmetnom tovare, teda tovar, jeho množstvo, druh, ako aj jednotková a konečná cena, pričom systém bol taký, že bol povinný odporca zaplatiť tieto faktúry a doklady o zaplatení tzv. avízo od platby, bol potom povinný odfaxovať zástupcom navrhovateľa. Svedok S. uviedol, že komunikoval so zástupcami navrhovateľa pánom K., pánom R. a pánom P.. Ďalej uviedol, že až na základe skutočnosti, že navrhovateľ oznámil odporcovi (najčastejšie telefonicky), že platba bola pripísaná na účet navrhovateľa, oznámil následne po zabezpečení dopravy, ktorú si zabezpečoval odporca špedičnými spoločnosťami alebo inými dopravnými spoločnosťami sám, či už zo S. r. alebo z P. r., oznámil odporca navrhovateľovi (zástupcom navrhovateľa), že kedy si tento tovar príde fyzicky prevziať buď odporca prostredníctvom konateľov, alebo označil dopravnú spoločnosť, ktorú prevzatím tovaru do R. poveril. Svedok potvrdil, že ani v jednom z obchodných prípadov, ktoré prebiehali medzi účastníkmi sa nestalo, že by navrhovateľ dodal a odporca prevzal fyzicky, osobne alebo prostredníctvom poverených dopravných spoločností tovar od navrhovateľa skôr, než by navrhovateľ mal zaplatené už tzv. profaktúry (predfaktúry). Čo sa týka predmetných faktúr uviedol, že tovar, ktorý je účtovaný predmetnými faktúrami č.40108033 a č.40108044, nikdy nebol odporcovi dodaný. Potvrdil, že až niekoľko mesiacov odo dňa, ktorý je uvedený ako dátum vystavenia predmetných faktúr (30. 8. 2001 a 31. 8. 2001), poštou obdržal odporca predmetné faktúry, pričom aj niekoľkokrát osobne aj s pánom K. rokoval u navrhovateľa a vysvetlil navrhovateľovi, že nie je povinný tieto faktúry platiť z dôvodu, že tento tovar nikdy odporca neprevzal a navrhovateľ ho nikdy odporcovi nedodal. Ďalej zdôraznil, že v prípade obchodovania navrhovateľa ako rakúskej firmy sa nikdy nestalo, že by táto obchodná spoločnosť dodávala odporcovi tovar skôr, než mala zaplatenú kúpnu cenu na základe profaktúr od odporcu.

Zástupca navrhovateľa v konaní poukazoval na listinné dôkazy, ktoré predložil na čl.101 až 103 spisu a tvrdil, že uvedenými listinnými dôkazmi odporca potvrdil, že predmetný tovar špecifikovaný v predmetných faktúrach aj fyzicky prevzal, o čom svedčí obsah listov odporcu, ktoré podpisoval T. S. dňa 18. 12. 2001, čl.104 spisu. Poukazoval na to, že práve v predmetných faktúrach je špecifikovaný tovar čo do druhu a ceny, aký je v predmetných faktúrach. Z obsahu predloženého listinného dôkazu, čl. 104, čl.103 spisu súd zistil, že v uvedenom liste odporca prostredníctvom konateľa T. S. žiada o zníženie ceny suroviny PP-pulver z 0,9 DEM na 0,45 DEM, pričom zníženie požaduje z dôvodu nekvality suroviny a uvádza, že za surovinu zaplatí odporca 15. 1. 2002. Ďalej uvádza, že surovina bola odoslaná do O. na U., pričom spätný dovoz suroviny nie je možný. Navrhovateľ poukazoval na tú skutočnosť, že práve uvedený listinný dôkaz odporcu z 18. 12. 2001 potvrdzuje tvrdenie navrhovateľa, že tovar, ktorého cena je predmetom tohto konania, bol dodaný. Svedok S. na pojednávaní dňa 29. 3. 2004 tvrdil, že uvedený list sa týka vzorky, ktorá bola prostredníctvom vtedy poverenej osoby navrhovateľa pána K. v rozsahu cca 200 kg dodaná odporcovi a odporca ju následne dodával na U. a zistil vadnosť tejto vzorky. Svedok S. uviedol, že v liste z 18. 12. 2001 uvádza, že predmetná vzorka nemá dobrú kvalitu a z tohto dôvodu požaduje zníženie ceny z 0,90 DEM na 0,45 DEM. Svedok S. poprel, že by sa jednalo o dodanie tovaru špecifikovaného v predmetných faktúrach a trval na tom, že sa jednalo len o dodanie vzorky, ktorej spätné vrátenie v rozsahu 200 kg bolo nevhodné a neúčelné z hľadiska spätného prevozu tejto vzorky na náklady odporcu z U. do R..

Súd v tejto súvislosti poukazuje, že v obsahu listu odporcu z 18.12. 2001, čl.103 a 104 spisu, na ktorú ako dôkaz poukazoval navrhovateľ v konaní, je uvedená surovina PP-pulver a cena 0,9 DEM, z ktorej chcel odporca znížiť podľa obsahu listu cenu na 0,45 DEM. Z obsahu predložených faktúr, v ktorých si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie kúpnej ceny v tomto konaní, však pri surovine označenej vo faktúre č.40108044 z 31. 8. 2001 ako PP-pulver, natur, trocken, grob je uvedená cena 0,85 DEM a pri faktúre č.40108033 pri surovine PP Granulat-Pulver modixen orientacion je uvedená cena v DEM za kg 0,85 DEM. Aj vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nedospel k záveru a nemal jednoznačne preukázané tvrdenie navrhovateľa, že práve predmetný list odporcu z 18. 12. 2001 sa týka obchodného prípadu účtované predmetnými faktúrami, ktorých zaplatenie ceny je predmetom tohto konania.

Z obsahu žaloby súd mal preukázané, že navrhovateľ sa domáha na odporcovi zaplatenia kúpnej ceny za tovar, ako tvrdil, ktorý dodal odporcovi a cenu účtoval predmetnými faktúrami. Následne navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu si uplatnil úrok z omeškania a poukazoval na úrokové sadzby úverov poskytované v EURO v čase omeškania, čl.73 spisu (dôkaz T., pobočka B., ktorá potvrdzuje, že k 31. 8. 2001 sa pohybovali sadzby vtedy v DEM 4,31563 a k 3.9. 2001 v rozsahu 4,3150 pri poskytovaní úverov v DEM podnikateľským subjektom na území S. R.).

Z obsahu spisu súd zistil, že nárok navrhovateľa je nárokom z medzinárodného obchodného styku, ktorý si navrhovateľ voči odporcovi uplatnil titulom nezaplatenej kúpnej ceny. Vzhľadom na uzavretý Dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru sa mohol navrhovateľ účinne domáhať len zaplatenia žalovanej istiny titulom zaplatenia kúpnej ceny v súlade s Dohovorom OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru publikovaných v Zbierke zákonov pod č. 160/1991 Zb., a to zaplatenia kúpnej ceny podľa článku 54 Dohovoru, podľa ktorého povinnosť kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu zahŕňa povinnosť urobiť opatrenia a vyhovieť formalitám, ktoré ustanovuje zmluva alebo zákony a iné právne úpravy na to, aby sa umožnilo zaplatenie kúpnej ceny, článok 53 kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodávku v súlade so zmluvou a týmto dohovorom.

V konaní bol navrhovateľ povinný preukázať (na ňom bolo dôkazné bremeno), že došlo v súlade s článkami 14 až 24 Dohovoru k uzavretiu kúpnej zmluvy a následne došlo k vzniku práva na zaplatenie kúpnej ceny. V konaní odporca tvrdil, že k dodaniu tovaru nedošlo a nie je na strane odporcu povinnosť zaplatiť kúpnu cenu. Svedok vypočutý v konaní ako bývalý konateľ odporcu, ktorý bol konateľ odporcu aj v roku 2001 uviedol, že obchodné záväzkové vzťahy medzi účastníkmi prebiehali ústnou formou na základe objednávky odporcu na konkrétny tovar, ktorého cenu a špecifikáciu, ako podľa vzoriek aj kvalitu odporca na základe vzoriek zistil. Následne došlo, ako tvrdí svedok S., k doručeniu predfaktúry a až po fyzickom zaplatení ceny tovaru v tejto predfaktúre mohol odporca si fyzicky tento už zaplatený tovar od navrhovateľa v jeho sídle, teda na území R. fyzicky prevziať. Na druhej strane svedok vypočutý v konaní ako bývalý pracovník navrhovateľa tvrdil, že bol pri fyzickom preberaní predmetného tovaru, ktorého cena sa účtovala predmetnými faktúrami a uviedol, že fyzicky si tovar špecifikovaný v predmetných faktúrach aj odporca za účasti priamo konateľov S., K. fyzicky prevzal. V danom prípade bolo potrebné, aby navrhovateľ dôkazmi preukázal, že došlo medzi účastníkmi k vzniku platnej a účinnej kúpnej zmluve, t.j. že došlo k dojednaniu podstatných náležitostí kúpnej zmluvy, v danom prípade (predmetu tovaru špecifikovaného čo do množstva a druhu) a dohode o cene, v danom prípade ako vyplýva z obsahu tvrdení svedka S. k akceptácii ceny zo strany odporcu, ktorú navrhovateľ ako cenu za tovar ponúkal a ktorú mal akceptovať odporca, nedošlo. Až následne

po uzavretí kúpnej zmluvy mohlo dôjsť k plneniu na základe predmetnej kúpnej zmluvy. V konaní navrhovateľ skutkovým vymedzením mal preukázať, akým spôsobom si účastníci dojednali nielen výšku kúpnej ceny, ale predovšetkým splatnosť kúpnej ceny. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že splatnosť kúpnej ceny bola stanovená 30 dní od fyzického obdržania predmetnej faktúry, ako vyplýva z obsahu predložených faktúr, svedok K. v konaní uviedol, že to bola lehota 31 dní od fyzického prevzatia predmetného tovaru. Na druhej strane svedok S. uviedol, že cenu zaplatil odporca vždy pred fyzickým prevzatím tovaru.

Z vykonaného dokazovania vzhľadom aj na rozpornosť tvrdení svedkov K. a S. súd nemal preukázané, že splatnosť faktúry nastala ako je uvedená na predmetných faktúrach 30 dní po jeho obdržaní.

V konaní bolo dôkazné bremeno na strane navrhovateľa, aby preukázal skutkovým vymedzením a dôkazmi, že bola medzi účastníkmi ohľadne dodania tovaru, ktoré je predmetom účtovania faktúrami č.40108033 a č.40108044, dojednaná kúpna zmluva, jej podstatné náležitosti vrátane spôsobu dojednania splatnosti kúpnej ceny. V danom prípade tieto dôkazy mal produkovať navrhovateľ, ako aj dôkazmi vyvrátiť tvrdenie odporcu, že aj v predchádzajúcich obchodných prípadoch dochádzalo k zaplateniu kúpnej ceny až po fyzickom dodaní tovaru, a teda preukázať opak tvrdení svedka navrhnutého odporcom v konaní a vypočutého v konaní ako bývalého konateľa odporcu (S.). Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že došlo medzi účastníkmi k uzavretiu platnej a účinnej kúpnej zmluvy, že došlo k dodaniu tovaru odporcovi, podľa názoru súdu nepreukázal nárok na zaplatenie účtovanej kúpnej ceny. Z uvedených dôvodov súd nárok ako nedôvodný voči navrhovateľovi zamietol.

Ďalej súd v súvislosti s uplatnením úroku z omeškania poukazuje, že v Dohovore OSN o medzinárodnej kúpe tovaru sú upravené úroky v článku 78, podľa ktorého, ak sa strana oneskorí s platením kúpnej alebo inej peňažnej sumy, má druhá strana nárok na úroky z omeškania bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek nároky na náhradu škody podľa článku 74 Dohovor OSN o medzinárodnej kúpe tovaru podmienky uplatňovania si nárokov na úroky neuplatnené ako sankcie za omeškanie s riadnym a včasným zaplatením dohodnutej kúpnej ceny. V konaní taktiež navrhovateľ nepreukázal, že by medzi účastníkmi došlo k dohode o výške úrokov vo výške 3 % ročne, pôvodne si uplatnil vo výške 20 % ročne.

Súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, či medzi účastníkmi došlo k voľbe práva vzhľadom na uplatnenie nároku na úroky z omeškania. Čo sa týka nároku na zaplatenie kúpnej ceny, v danom prípade ako súd už uviedol, mohol aplikovať ustanovenia Dohovoru OSN o medzinárodnej kúpe tovaru, ktorou je tak R. ako aj S. r. viazané. Nakoľko nárok z kúpnej zmluvy sa týkal aj uplatnenia príslušenstva pohľadávky, súd dospel k záveru, že pokiaľ by navrhovateľ nepreukázal, že došlo k voľbe práva, bolo potrebné aplikovať ust. § 10 ods. 2 písm. a / zák. 97/1963 Zb., teda hmotné právo v sídle predávajúceho, teda navrhovateľa. Z dôvodu, že Dohovor okrem článku 78 úrok z omeškania a jeho výšku neupravuje, v danom prípade, čo sa týka uplatneného nároku na úroky z omeškania podľa názoru súdu je možné aplikovať iba hmotné právo v sídle predávajúceho a navrhovateľ bol povinný preukázať nárok na zaplatenie 3 % úroku zo žalovanej istiny podľa hmotného práva platného a účinného v sídle predávajúceho, teda v sídle navrhovateľa. V tejto časti návrhu ani skutkovými tvrdeniami tento nárok navrhovateľ nešpecifikoval a nepreukázal existenciu nároku podľa práva predávajúceho na zaplatenie úroku z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd návrh ako nedôvodný z uvedených dôvodov zamietol.

Súd priznal odporcovi na účet právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia za úkony právnej pomoci – prevzatie a príprava 4. 11. 2002, vyjadrenie k veci 11. 7. 2003, účasť na pojednávaní 13. 1. 2004 a 29. 3. 2004, 1 úkon = vypočítaný z predmetu sporu 12 468,- EUR pri kurze k 1. 6. 2002 43,683 = 544 639,64 Sk, 1 úkon 10 096,- Sk + 20 % DPH = 12 115,- Sk, zaokrúhlene 12 120,- Sk, za 2 úkony = 24 240,- Sk, 2x réžijný paušál po 128,- Sk = 24 496,- Sk a 2x trovy právneho zastúpenia vo výške 10 096,- Sk + 19 % DPH = 12 014,- Sk, zaokrúhlene 12 020,- Sk, za 2 úkony = 24 040,- Sk a 2x réžijný paušál 136,- Sk = spolu 24 312,- Sk, náhrada straty času 3 402,- Sk (567,- Sk x 6 polhodín) = za 2 pojednávania 6 804,- Sk a cestovné = spojené s účasťou na pojednávaní 13. 1. 2004 vo výške 1 512,- Sk a 29. 3. 2004 vo výške 1 206,- Sk, spolu trovy konania 58 330,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods.3 O.s.p.) musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu je nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a) – g) O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. v znení zákona č. 353/2003 Z.z.).

V Žiline, dňa 29. marca 2004

JUDr. Erika Čanádyová
samosudkyňa